

Πόσο επηρεάζουν οι Τσάμηδες την αστάθεια των Βαλκανίων

Γράφει ο **Κωνσταντίνος Χολέβας** - Πολιτικός Επιστήμων

Οι Τσάμηδες είναι απόγονοι εξισλαμισμένων πληθυσμών της Θεσπρωτίας, οι οποίοι συνεργάσθηκαν το 1941-44 με τους Γερμανούς και Ιταλούς κατακτητές και αποχώρησαν στην Αλβανία για να αποφύγουν τη σύλληψη και την προσαγωγή τους στα ελληνικά δικαστήρια. Το αίτημα της επιστροφής τους στην Ελλάδα καθώς και της αποδόσεως των περιουσιών τους, οι οποίες δημεύθηκαν, δεν τίθεται απλώς από κάποια σωματεία ή από εθνικιστικούς κύκλους. Πρόκειται για ενιαία γραμμή των δύο μεγάλων κομμάτων της γείτονος χώρας.

Βεβαίως η Τουρκία υποστηρίζει κάθε ανθελληνική εκδήλωση, αλλά η πολιτική του Πρωθυπουργού Έντι Ράμα και του κυβερνώντος Σοσιαλιστικού Κόμματος είναι σαφής και προδιαγεγραμμένη προ πολλών ετών. Το Τσάμικο αποτελεί την αιχμή του δόρατος κατά της Ελλάδος και αποτελεί αντιπερισπασμό στο υπαρκτό πρόβλημα των Ελλήνων της Βορείου Ηπείρου. Οι Αλβανοί φωνασκούν για τα ανύπαρκτα δικαιώματα των Τσάμηδων για να μην ακούγονται οι φωνές των καταπιεσμένων

Ελλήνων που ζουν στην Αλβανική επικράτεια.

Ταυτοχρόνως το ζήτημα των Τοάμηδων εντάσσεται στον γενικότερο σχεδιασμό της Μεγάλης Αλβανίας, την οποία προσφάτως μετονόμασαν σε «Φυσική Αλβανία», όνομα που θεωρείται πιο εύηχο. Η θεωρία αυτή διδάσκεται στα σχολεία, προβάλλεται με χάρτες, υποστηρίζεται από την κυβέρνηση Ράμα και αποτυπώθηκε προ εικοσαετίας στο επίσημο Εθνικό Δόγμα της Ακαδημίας Επιστημών των Τιράνων. Η «Φυσική Αλβανία», δηλαδή η θεωρία ότι τα φυσικά σύνορα της Αλβανίας πρέπει να διευρυνθούν για να περιλάβουν όλους τους Αλβανούς των Βαλκανίων, χαρακτηρίζει αλβανικά εδάφη την ελληνική Ήπειρο μέχρι την Πρέβεζα, περιοχές της Δυτικής Μακεδονίας, όλες τις δυτικές επαρχίες των Σκοπίων, τμήμα της Σερβίας, το νότιο τμήμα του Μαυροβουνίου και φυσικά το Κόσσοβο.

Είδαμε ότι το 2014, όταν Αλβανοί φίλαθλοι και ποδοσφαιριστές υποστήριξαν τη «Φυσική Αλβανία» με ιπτάμενο χάρτη σε γήπεδο του Βελιγραδίου, η κυβέρνηση του Έντι Ράμα τούς συνεχάρη. Ο άμεσος και πιο αδύναμος στόχος του αλβανικού εθνικισμού είναι το κράτος των Σκοπίων, όπου η πολυάριθμη αλβανική κοινότητα (30% του πληθυσμού) προς το παρόν μεν έχει ανακηρύξει τις δυτικές επαρχίες σε αυτόνομη Ιλλυρίδα με αλβανικές σημαίες στα δημαρχεία και με απαγόρευση εισόδου των Σλάβων Σκοπιανών αστυνομικών, ετοιμάζεται δε να αποσχισθεί από την ΠΓΔΜ και να ενωθεί με τους ομοεθνείς αλβανούς του Κοσσόβου. Ήδη στον διεθνή τύπο δημοσιεύονται σενάρια για πιθανή διάλυση των Σκοπίων (βλέπε New Statesman, 6.6.2016).

Η ελληνική αντίδραση στις συνεχιζόμενες αλβανικές προκλήσεις πρέπει να έχει δύο πυλώνες: Α) Να ζητήσουμε αντικειμενική απογραφή της Ελληνικής Εθνικής Μειονότητας ως προϋπόθεση για την προσέγγιση μεταξύ Ευρ. Ενώσεως και Αλβανίας. Β) Να υπενθυμίσουμε ότι βάσει του Πρωτοκόλλου της Κερκύρας του 1914 η Αλβανία αποδέχθηκε καθεστώς Αυτονομίας στη Βόρειο Ήπειρο. Απαιτείται δυναμική πολιτική.

Άρθρο στην εφημερίδα ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, Σάββατο 18-Κυριακή 19 Ιουνίου 2016